

Obiad na Kremlu na cześć delegacji rządowej Niemieckiej Republiki Demokratycznej

MOSKWA (PAP)
Dnia 22 sierpnia br. Przewodniczący Rady Ministrów ZSRR G. M. Malenkov wydał na Kremlu obiad na cześć delegacji rządowej Niemieckiej Republiki Demokratycznej.
Obiad odbył się w serdecznej, przyjaznej atmosferze. G. M. Malenkov i O. Grotewohl wygłosili przemówienia.

CTAS WIELKOPOLSKI

Cena 20 gr

CZY
TEL
NIK

Rok IX Wyd. AB

Poznań, wtorek 25 VIII 1953 r.

Nr 202 (2947)

W imię dalszego zacieśnienia przyjaznych stosunków między ZSRR a NRD

Komunikat radziecko-niemiecki o rokowaniach
między rządem radzieckim a delegacją rządową
Niemieckiej Republiki Demokratycznej

MOSKWA (PAP)

Agencja TASS ogłosiła następujący komunikat:
W dniach od 20—22 sierpnia odbyły się w Moskwie rokowania między rządem radzieckim a delegacją rządową Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Ze strony radzieckiej uczestniczyli w rokowaniach: Przewodniczący Rady Ministrów ZSRR G. M. Malenkov, pierwszy zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów i minister spraw zagranicznych ZSRR W. M. Molotow, sekretarz Komitetu Centralnego KPZR N. S. Chruszczow, pierwszy zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów i minister obrony ZSRR N. A. Bułganin, pierwszy zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR L. M. Kaganowicz, zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów i minister handlu wewnętrznego i zagranicznego ZSRR A. I. Mikołaj, przewodniczący Państwowego Komitetu Planowania ZSRR M. Z. Saburow, minister finansów ZSRR A. G. Zwierlew, wysoki komisarz ZSRR w Niemczech ambasador W. S. Siemionow.

Ze strony Niemieckiej Republiki Demokratycznej uczestniczyli w rokowaniach: premier Niemieckiej Republiki Demokratycznej Otto Grotewohl, wicepremier Walter Ulbricht, wicepremier Otto Nuschke, wicepremier i minister budownictwa dr Lotmar Bolz, wicepremier i minister finansów dr Hans Loch, minister gospodarki rolnej i leśnej Hans Reichelt, minister handlu zagranicznego i międzysektowego Kurt Gregor, minister przemysłu hutniczego i górnictwa Fritz Selbmann, przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Bruno Leuschner, szef misji dyplomatycznej NRD w Moskwie ambasador Rudolf Appelt, przewodniczący Niemieckich Wolnych Związków Zawodowych Herbert Warnke, przewodniczący Rady Narodowego Frontu Narodowego Niemiec demokratycznych prof. E. Correns, przewodniczący Rady Centralnej Wolnej Młodzieży Niemieckiej Erich Honecker, przedstawicielka Związku Demokratycznych Kobiet Niemiec Ilse Thiele, współpracownik ministerstwa spraw zagranicznych NRD Peter Florin.

W toku rokowań omawiano ważne problemy, dotyczące rozwoju stosunków między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Demokratyczną, jak również aktualne sprawy związane z całokształtem zagadnienia niemieckiego.

Rokowania toczyły się w serdecznej atmosferze przyjaznego zrozumienia wzajemnego.
Osiągnięto całkowitą zgodność poglądów co do tego, że powinna być zlikwidowana nienormalna sytuacja, polegająca na tym, iż po upływie 8 lat od chwili zakończenia wojny w Europie, Niemcy nie mają traktatu pokojowego, są rozbita na części zachodnią i wschodnią oraz nie są równouprawnione w stosunku do innych państw. W tym celu należy zwołać w najbliższym czasie konferencję pokojową, przy czym powinien być zapewniony udział przedstawicieli Niemiec we wszystkich stadiach przygotowania traktatu pokojowego, jak również na konferencji pokojowej. Dla przywrócenia jednoci narodowej Niemiec na zasadach pokojowych i demokratycznych, należy powołać do życia w drodze bezpośredniego porozumienia między Niemcami wschodnimi i zachodnimi tymczasowy rząd ogólnoniemiecki, którego głównym zadaniem będzie przygotowanie i przeprowadzenie wolnych wyborów ogólnoniemieckich; w wyniku tych

(Ciąg dalszy na str. 2)

Przed narodem niemieckim stoi historyczne zadanie

- ◆ przekształcenia Niemiec w miłujące pokój demokratyczne państwo
- ◆ udaremnienia planów agresorów
- ◆ przywrócenia swej jednoci narodowej

Przemówienie Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR G. M. Malenkowa
wygłoszone dnia 22 sierpnia 1953 r. podczas obiadu na Kremlu

MOSKWA (PAP)

Agencja TASS podaje następujący tekst przemówienia Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR G. M. Malenkowa:

WIELCE SZANOWNY PREMIERZE, WIELCE SZANOWNI WICEPREMIERZY I CZŁONKOWIE DELEGACJI RZĄDOWEJ NIEMIECKIEJ REPUBLIKI DEMOKRATYCZNEJ!

Niech mi wolno będzie zwrócić się do Was, a w Waszych osobach do narodu niemieckiego ze słowami powitania, niech mi wolno będzie życzyć decydujących sukcesów na drodze utworzenia miłujących pokój Niemiec Demokratycznych, na drodze przywrócenia jednoci narodowej Waszej Ojczyzny.

W atmosferze prawdziwej serdeczności, wzajemnego zrozumienia i przyjaźni omówiliśmy z Wami problemy, mające istotne znaczenie dla sprawy pokoju w Europie, dla umocnienia stosunków między naszymi narodami. Rozmowy te odzwierciedliły

całkowitą zgodność poglądów i doprowadziły do doniosłych decyzji.

Jesteśmy przekonani, że cały świat weźmie pod uwagę nasze szczerze pragnienie osiągnięcia pokojowego uregulowania problemu niemieckiego, nowe kroki, jakie podejmujemy razem z Wami, aby pomóc narodowi niemieckiemu stanąć mocno na drodze pokojowego rozwoju i wcielić w życie swe aspiracje narodowe.

Niemcy przeżywają w chwili obecnej najbardziej odpowiedzialny etap swej historii. Reakcyjne siły międzynarodowe w zmoiwie z obecnym

rządem bonnskim prowadzą uparcie politykę, która stawia pod znakiem zapytania samoistnienie Niemiec jako jednolitego i niezależnego państwa. Chcą one uwiecznić podział Niemiec, przekształcić Niemcy zachodnie w lenno monopolistów zza oceanu i wskrzesić militarystkę w celu realizacji swych agresywnych planów.

Zmowa agresorów wymierzona jest jednocześnie przeciwko narodowi niemieckiemu i przeciwko pokojowi w Europie. Zrozumiałe jest, że miłujące pokój narody, wiążą w jedną całość problem niemiecki z problemem bezpieczeństwa Europy, a więc z problemem bezpieczeństwa międzynarodowego. Prowadząc wytrwałą walkę o zapobieżenie nowej wojnie, siły pokojowe bronią żywotnych interesów wszystkich narodów Europy w tym również interesów narodu niemieckiego.

Życie wymaga, aby naród niemiecki zajął w tej walce określone miejsce, aby wypowiedział swe ważne słowo.

Przed narodem niemieckim stoi historyczne zadanie — udaremnienie planów sił agresywnych, przywrócenie swej jednoci narodowej i przekształcenie Niemiec w miłujące pokój, demokratyczne państwo. Albowiem tylko rozwój w warunkach pokojowych da Niemcom jednosc, wolność, niezawisłość i odrodzenie narodowe.

Sprawa przedstawia się dziś następująco: Niemcy mogą się stać — albo jednym z najważniejszych czynników utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa w Europie,

albo głównym europejskim ogniskiem nowej agresji.

Jakaż z tych dwóch możliwych perspektyw zamierza wybrać naród niemiecki?

Jaka droga, drogą pokoju, czy wojny, drogą jednoci narodowej, czy też drogą podziału Niemiec zamierza on pójść?

Narody muszą uczyć się na własnym doświadczeniu historycznym. Odnosi się to oczywiście w całej pełni również do narodu niemieckiego, który przeszedł surową szkołę życia.

Na czym polega najważniejsza nauka, wypływająca dla narodu niemieckiego z całego rozwoju Niemiec w pierwszej połowie XX wieku? Nauka polega na tym, że droga militarystki, agresji, wojny oznacza dla Niemiec drogę samobójstwa narodowego.

Jeśli się weźmie okres od 1900 roku do roku 1945, to okaże się, że z 45 lat Niemcy straciły co najmniej 20 lat na intensywne przygotowania do dwóch wojen światowych

(Ciąg dalszy na str. 2)

O pokojowe rozwiązanie problemów międzynarodowych Narody żądają rokowań

Komunikat Sekretariatu Światowej Rady Pokoju

PRAGA (PAP)

Sekretariat Światowej Rady Pokoju opublikował dnia 21 sierpnia następujący komunikat:

Proste i słuszne idee zawarłe w apelu Światowej Rady Pokoju z 20 czerwca, zdobyły już setki tysięcy miłośników i kobiet we wszystkich krajach. Idee te wyrażają ożywiającą narody niezłomną wolę uregulowania wszystkich spornych spraw międzynarodowych drogą rokowań.

Zadanie światowej opinii publicznej doprowadziło już do tego, że ziszczy się nadzieje na położenie kresu przelewowi krwi w Korei.

Po zapoznaniu się narodów z uchwałami powziętymi przez Światową Radę Pokoju w Budapeszcie światowa kampania na rzecz rokowań rozwinęła się we wszystkich krajach.

W Anglii Komitet Obróńców Pokoju wezwał ludność, by domagała się od rządu wysunięcia propozycji w sprawie jak najbliższego terminu i miejsca konferencji wielkich mocarstw na najwyższym szczeblu, zgodnie z oświadczeniem premiera Winstonona Churchilla, oraz poparcia przez rząd sprawy przyjęcia Chin do ONZ. W różnych częściach kraju zebrano już tysiące podpisów pod tymi żądaniami. Wiele związków zawodowych i setki lokalnych sekcji partii labourystowskiej opowiedziało się już za prowadzeniem rokowań między krajami i za osłabieniem napięcia międzynarodowego.

W Indiach odbywa się kampania zbierania podpisów pod apelem Ogólnohinduskiej Rady Pokoju. Apel wzywa rząd, by zaproponował wielkim mocarstwom uregulowanie spornych problemów między narodami drogą rokowań oraz by wystąpił przeciwko tym, którzy chcą uniemożliwić porozumienie. Apel domaga się również zawarcia

układu między Indiami a Pakistanem i wzywa, aby nie do puszczono do zakładania obcych baz wojskowych na terytorium tych krajów. Wielkie organizacje chłopskie, wybitni działacze, wśród nich wielu deputowanych, z ramienia partii Hindusi Kongres Narodowy

(Ciąg dalszy na str. 3)

ROZKAZ Ministra Obrony Narodowej Marszałka Konstantego Rokossowskiego

SZEREGOWCY, PODOFICEROWIE, OFICEROWIE
I GENERALOWIE WOJSK LOTNICZYCH!

W dniu dzisiejszym naród polski i jego siły zbrojne obchodzą Święto Ludowego Lotnictwa Polskiego.

U boku niezwykłej Armii Radzieckiej i jej sławnego lotnictwa, młode polskie jednostki lotnicze przeszły wspólnie szlak walki o niepodległość i ludową Polskę.

Dzięki pomocy naszej władzy ludowej, dzięki troskliwej opiece Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i jej Przewodniczącego Bolesława Bierut, wojska lotnicze rozwinięły się w poważną siłę, strzegącą czujnie i wiernie ojczystego nieba.

SZEREGOWCY, PODOFICEROWIE, OFICEROWIE
I GENERALOWIE!

Pozdrawiam Was w dniu Święta Lotnictwa i życzę dalszych osiągnięć w nieustannym podnoszeniu gotowości bojowej wojsk lotniczych dla obrony niepodległości i historycznych osiągnięć Polski Ludowej — ważnego ognia światowego obozu pokoju.

Pozdrawiam członków Ligi Przyjaciół Żołnierza i życzę im dalszych osiągnięć w rozwoju i wychowywaniu młodych kadr lotnictwa sportowego oraz popularyzacji lotnictwa wśród młodzieży.

Niech żyje ludowe lotnictwo polskie — czujna straż granic powietrznych naszej Ojczyzny, chluba i duma naszego narodu!

Niech żyje nasza Ojczyzna — Polska Rzeczpospolita Ludowa!

MINISTER OBRONY NARODOWEJ
(—) KONSTANTY ROKOSSOWSKI
MARSZAŁEK POLSKI

PROTOKÓŁ

w sprawie zaprzestania pobierania reparacji niemieckich i w sprawie
innych środków złagodzenia zobowiązań finansowo-gospodarczych
Niemieckiej Republiki Demokratycznej, związanych z następstwami wojny

MOSKWA (PAP)

Agencja TASS ogłasza tekst protokołu w sprawie zaprzestania pobierania reparacji niemieckich i w sprawie innych środków złagodzenia zobowiązań finansowo-gospodarczych Niemieckiej Republiki Demokratycznej, związanych z następstwami wojny.

Wychodząc z założenia, że Niemcy wykonały już znaczną część swych zobowiązań finansowo-gospodarczych wobec ZSRR, USA, Anglii i Francji związanych z następstwami wojny oraz licząc się z koniecznością ulżenia sytuacji gospodarczej Niemiec, jak również uwzględniając fakt, że rząd radziecki w nocy z 15 sierpnia złożył rządowi USA, Anglii i Francji propozycję, aby znacznie zmniejszyć finansowo-gospodarcze zobowiązania Niemiec wobec czterech mocarstw, związane z następstwami wojny, oraz licząc się z tym, że przyjęcie tych propozycji przez rządy wymienionych mocarstw zachodnich zapewniłoby wykonanie tych zobowiązań w stosunku do całych Niemiec, uznając jednocześnie, że niezależnie od decyzji, jaką powezmą w tej sprawie rządy USA, Anglii i Francji, — wcielenie w życie tych propozycji wobec NRD stanowić będzie dla narodu niemieckiego istotną pomoc nie tylko w dziedzinie gospodarczej, lecz również w stworzeniu warunków koniecznych dla przywrócenia jednoci Niemiec jako miłującego pokój państwa demokratycznego oraz dla przyspieszenia zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, rządy Związku Radzieckiego i Niemieckiej Republiki Demokratycznej oświadczyły następujące postanowienia i doszły do porozumienia w sprawie ich wykonania.

I.

Rząd radziecki po uzgodnieniu tego z rządem Polski

Rzeczypospolitej Ludowej (odnośnie jej części reparacji) całkowicie przerywa z dniem 1 stycznia 1954 roku pobieranie od Niemieckiej Republiki Demokratycznej reparacji zarówno w postaci dostaw towarowych jak i we wszelkiej innej postaci.

W ten sposób Niemiecka Republika Demokratyczna zostaje zwolniona z obowiązku spłacenia pozostałej po 1 stycznia 1954 r. sumy reparacji, wynoszącej, zgodnie z oświadczeniem rządu radzieckiego z 15 maja 1950 roku w sprawie zmniejszenia dostaw reparacyjnych Niemiec dla Związku Radzieckiego 2.537 milionów dolarów według cen światowych z 1938 roku.

II.

Rząd radziecki przekazuje bezpłatnie z dniem 1 stycznia 1954 roku na własność Niemieckiej Republiki Demokratycznej znajdujące się w Niemczech 33 zakłady budowy maszyn, chemiczne, metalurgiczne i inne, które przeszły na własność ZSRR w trybie spłat reparacji, ogólnej wartości 2700 milionów marek.

Dla wykonania tego postanowienia będzie utworzona radziecko - niemiecka komisja mieszana.

Równocześnie rząd radziecki zwalnia Niemiecką Republikę Demokratyczną z długów, w wysokości 430 milionów marek, powstałych w związku z odstąpieniem w roku 1952 przez rząd radziecki rządowi NRD 66 radzieckich zakładów przemysłowych w Niemczech.

III.

Rząd Radziecki zmniejszy wydatki Niemieckiej Republiki Demokratycznej, związane z pobytom wojsk radzieckich na terytorium Niemieckiej Republiki Demokratycznej w ten sposób, aby suma tych wydatków nie przekraczała rocznie 5 proc. dochodów budżetu Państwowego Niemieckiej Republiki Demokratycznej, a w każdym razie aby nie przekraczała sumy wydatków okupacyjnych z 1949 r.

Zgodnie z tym, wydatki Niemieckiej Republiki Demokratycznej na utrzymanie wojsk radzieckich znajdujących się w Niemczech, wyniosą w 1954 roku 1.600 milionów marek wobec 1.950 milionów marek w roku 1953 i wobec 2.182 milionów marek w roku 1949.

IV.

Rząd radziecki oświadcza, że zwalnia całkowicie Niemiecką Republikę Demokratyczną ze spłaty zadłużenia z tytułu wydatków okupacyjnych poza granicami Niemiec, powstałych po 1945 roku.

W związku z tym rząd radziecki oświadcza również, że Niemcy są zwolnione ze spłaty Związkowi Radzieckiemu państwowych długów powojennych.

Sporządzono w Moskwie — 22 sierpnia 1953 roku w dwóch egzemplarzach, każdy w języku rosyjskim i niemieckim, przy czym oba teksty są jednakowo obowiązujące.

Z UPOWAŻNIENIEM RZĄDU
ZWIAZKU
SOCJALISTYCZNYCH
REPUBLIK RADZIECKICH
W. MOŁOTOW
Z UPOWAŻNIENIEM RZĄDU
NIEMIECKIEJ REPUBLIKI
DEMOKRATYCZNEJ
O. GROTEWOHL

Przemówienie Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR G. M. Malenkowa wygłoszone dnia 22 sierpnia 1953 roku podczas obiadu na Kremlu

(Dokończenie ze str. 1)

i przeszło 10 lat na bezpośrednie prowadzenie tych wojen.

Tak więc, wojna stanowiła główną niemiłą treść całego życia Niemiec w ciągu pół wieku.

A jakież tego rezultaty? Za katastrofą narodową z 1918 roku przyszła niewspółmiernie większa katastrofa narodowa 1945 roku.

Prawie 8 milionów Niemców zapłaciło życiem za to, że militariści narzucili narodowi niemieckiemu swe plany wojenne. Niezliczona jest ilość rannych i kalek. Z danych niemieckiego związku inwalidów, przytaczanych przez prasę niemiecką wynika, że na każdym stu Niemców urodzonych w roku 1924, dwudziestu pięciu zostało zabitych lub zginęło bez wieści, 31 stało się ciężkimi kalekami, 5 odniosło rany, a 2 straciło zdolność do pracy. Jedno pokolenie młodzieży niemieckiej po drugim ulegało zagładzie lub kalectwu w krwawej łaźni wojennej.

W ten sposób historia uczy, że naruszając pokój i bezpieczeństwo krajów europejskich, militarizm niemiecki występował w roli grabarza samego narodu niemieckiego.

Mimo to agresorzy znów usiłują ciągnąć Niemcy po starej drodze awantur wojennych.

Żadna maska nie zdoła ukryć prawdziwych dążeń grupy Adenauera, która stanowi sztab militariizmu i odwetu w Niemczech zachodnich i prowadzi Niemcy do nowej wojny. W imię tego zbrodnego celu militariści niemieccy pogłębiają podział Niemiec i prowokują bratobójcze wrogi stosunki między Niemcami.

W imię tego celu przekształcają oni Niemcy zachodnie w narzędzie agresywnej polityki bloku północnoatlantyckiego.

W imię tego celu spętali oni Niemcy zachodnie tak zwanym „układem bonnskim”, cięższym i bardziej poniżającym dla narodu niemieckiego niż traktat wersalski. Jak wiadomo, traktat wersalski nie wprowadzał podziału Niemiec i przewidywał częściową okupację Niemiec na okres 15 lat. Natomiast układ bonnski dzieli Niemcy na części i przekształca Niemcy zachodnie w lenną prowincję obcego państwa oraz legalizuje okupację całych Niemiec zachodnich na okres 50 lat.

Rząd Adenauera ponosi odpowiedzialność za to, że Niemcy nie mają dotychczas traktatu pokojowego, nie chce on pokojowego uregulowania problemu niemieckiego.

Wodzireje z Bonn pchają Niemcy na drogę wojny. Szczują oni znów Niemców przeciwko narodowi Europy zachodniej i wschodniej. Tego rodzaju polityka jest dla narodu niemieckiego brzemienne w takie same skutki, do jakich doprowadziła kraj polityka kłiki hitlerowskiej. Ludzkość potępia hersztów tej kłiki jako zbrodniarzy wojennych. Ale czy Adenauer i jego grupa nie idą w ich ślady?

Czyż matki niemieckie będą patrzyły milcząco, jak militariści przyszykują nową, jeszcze potworniejszą rzeź dla ich dzieci? Czyż młodzież niemiecka zgodzi się na rolę landsknechtów i na żywienie swą krwią maszyny wojennej amerykańskich kół agresywnych?

Czyż uczeni patrioci niemieccy dopuszczą, by militariści izolowali Niemcy zachodnie od miłujących pokój narodów, aby rozpętali wojnę agresywną, która nieuchronnie wywoła wielki gniew narodów, zamieni Niemcy zachodnie w strefę ognia i zniszczenia i zakończy się straszliwą tragedią na rodni niemieckiej? Jeżeli cały naród niemiecki zechce, błąd niemiecki został u-

regulowana drogą pokojową, to żadne siły agresywne, ani z oceanu ani w Europie, nie zdołają przeszkodzić urzeczywistnieniu tego szlachetnego dążenia. Los Niemiec spoczywa w rękach narodu niemieckiego.

Wiemy, że w łonie narodu niemieckiego zachodzą poważne procesy oraz że trzeźwi politycy Niemiec odrzucają drogę wojny, drogę odrodzenia militariizmu. Najlepsze siły narodu niemieckiego dążą do zapewnienia Niemcom pokoju i do utworzenia zjednoczonych, pokojowych, demokratycznych Niemiec.

W wykonaniu tego szlachetnego zadania Niemiecka Republika Demokratyczna powołana jest do odegrania historycznej roli. Miłujące pokój narody słusznie widzą w niej podwaliny nowych Niemiec, Niemiec pokoju i pracy, demokracji i postępu.

Właśnie dlatego, że Niemiecka Republika Demokratyczna jest ostoją pokojowych sił całych Niemiec, Związek Radziecki uważa za swój obowiązek udzielanie jej wszechstronnego poparcia i pomocy.

Przed narodem niemieckim otwiera się możliwość rozpoczęcia nowej epoki w swej historii, epoki pokojowego rozwoju i rozkwitu Niemiec. Do takiej właśnie przyszłości dążyli najlepsi ludzie Niemiec. Wielki Goethe marzył o tym, by w blasku wspaniałej mocy ujrzyć swój kraj — swobodnym, swój naród wolnym.

Przed narodem niemieckim otwiera się realna perspektywa współżycia w pokoju z narodami Związku Radzieckiego i Francji, Czechosłowacji i Polski, Anglii i Belgii, współżycia w pokoju ze wszystkimi narodami.

W ciągu długiego okresu czasu militariści wykorzystywali dla spraw wojny wiele osiągnięć niemieckiej myśli i pracy. W warunkach pokojowego rozwoju naród niemiecki wykorzysta wysoko rozwinięty przemysł, wszystkie osiągnięcia nauki i techniki, wszystkie swe siły twórcze i zdolności dla podniesienia stopy życiowej ludności, dla postępu swego kraju. Niemcy będą mogły ustanowić ścisłą więź ekonomiczną z pokojowymi państwami, uzyskać niezbędne rynki, przywrócić tradycyjne stosunki handlowe z krajami Europy wschodniej i z innymi państwami. Tylko na tej drodze Niemcy odrodzą się jako wielkie mocarstwo i zajmą należne im miejsce wśród narodów świata.

Nadszedł czas, by zapewnić narodowi niemieckiemu te możliwości, by otworzyć drogę do przywrócenia jego jednolitości narodowej, do utworzenia demokratycznych, pokojowych Niemiec. Związek Radziecki będzie nadal zdecydowanie dążył do tego, by szybciej odnosił triumf służąc na sprawę pokojowych sił na rodni niemieckiego.

Wznoszę toast na cześć przyjaźni narodu radzieckiego i narodu niemieckiego w imię pokoju na całym świecie, wznoszę toast na cześć rządu Niemieckiej Republiki Demokratycznej i na zdrowie premiera Otto Grotewohla.

Z pobytu w Moskwie delegacji rządowej Niemieckiej Republiki Demokratycznej

MOSKWA (PAP)

Dnia 22 sierpnia członkowie delegacji rządowej Niemieckiej Republiki Demokratycznej przyjęli przez kierowników szeregu ministerstw i organizacji społecznych ZSRR i przeprowadzili z nimi rozmowy.

Naród niemiecki u boku wielkiego Związku Radzieckiego i innych krajów obozu pokoju wzmocni walkę o bezpieczeństwo w Europie i na całym świecie

Skrót przemówienia premiera Niemieckiej Republiki Demokratycznej
Otto Grotewohla podczas obiadu na Kremlu

Delegacja rządowa Niemieckiej Republiki Demokratycznej z głębi serca wyraża gorącą wdzięczność rządowi ZSRR i całemu narodowi radzieckiemu za serdeczne, przyjazne przyjęcie, jak również za wielką życzliwość okazaną naszej delegacji, a tym samym całemu narodowi niemieckiemu.

Dziś wieczorem przedstawił nam obraz, jak to w przeszłości odbywała się samozagłada narodu niemieckiego. Naszym zadaniem jest działać w Niemczech tak, by naród niemiecki nie wkroczył po raz trzeci na drogę zagłady. Oto dlaczego przybyliśmy do Was, do obozu pokoju.

W czasie pobytu rządowej delegacji Niemieckiej Republiki Demokratycznej rozpatrywaliśmy z rządem ZSRR problemy narodowe mające doniosłe znaczenie dla Niemiec: omówienie tych niezwykle ważnych dla narodu niemieckiego problemów dało wielce pomysłowe wyniki. Rząd Niemieckiej Republiki Demokratycznej, a wraz z nim wszyscy patrioci Niemiec, widzą w decyzjach rządu radzieckiego niezłomne pragnienie przyspieszenia zawarcia traktatu pokojowego.

Fakt, że zaproponowane przez rząd radziecki ulgi dla całych Niemiec zostały niezwłocznie przyznane Niemiec Kłie Republice Demokratycznej, jest dla całego świata i dla całych Niemiec niezbitym dowodem, iż rząd ZSRR jest zdecydowany osiągnąć osta-

teczne rozwiązanie problemu niemieckiego.

Uważamy, że propozycja rządu radzieckiego w sprawie utworzenia przez parlamenty Niemieckiej Republiki Demokratycznej i republiki federalnej tymczasowego rządu ogólnoniemieckiego oznacza początek rozwiązania problemu niemieckiego, które może być zrealizowane — jak to z tej propozycji wynika — dwiema drogami. Powoływanie się na to, że nie istnieje rząd ogólnoniemiecki, odpowiada obecnie samo przez się. W Niemczech może być niezwłocznie stworzony rząd ogólnoniemiecki, jeśli zachodnie mocarstwa okupacyjne nie będą się dalej przeciwstawiać propozycjom radzieckim i jeśli naród niemiecki z zachodniej i wschodniej części kraju dojdzie do porozumienia.

Jesteśmy przekonani, że cały naród niemiecki poprze propozycje Związku Radzieckiego wysunięte wobec mocarstw zachodnich i zażąda wcielenia w życie tych propozycji.

Uważamy również, że Niemcy, podobnie jak i ich sąsiedzi i wszystkie miłujące pokój narody, zainteresowane są w tym, aby nie dopuścić do wskrzeszenia niemieckiego militariizmu i faszyzmu, realizowanego przy pomocy układów zawartych w Bonn i w Paryżu. Aby nie dopuścić do przekształcenia Niemiec zachodnich w państwo militarystyczne, zagrażające pokojowi w Europie, uczynimy

wszystko, co w naszej mocy, by zwyciężyła wola miłujących pokój, demokratycznych sił w Niemczech.

Każde posunięcie przewidziane i zaproponowane przez rząd radziecki stanowi dla nas istotną pomoc, przynosi ludności Niemieckiej Republiki Demokratycznej znaczną poprawę sytuacji i pomaga nam przekonać naszych rodaków w Niemczech zachodnich, że rząd radziecki jest najlepszym i najpewniejszym przyjacielem całego narodu niemieckiego. Świadomość ta zagrażać będzie naród niemiecki do wzmocnienia walki o swe pra-

wa narodowe u boku wielkiego Związku Radzieckiego i innych krajów potężnego obozu pokoju, do walki o utrzymanie pokoju w Europie i na całym świecie. Dlatego też wyrażamy raz jeszcze rządowi radzieckiemu i całemu narodowi radzieckiemu naszą najgłębszą, bezgraniczną wdzięczność.

NIECH ŻYJE RZĄD ZSRR!
NIECH ŻYJE PRZEWODNICZĄCY RĄD MINISTRÓW ZSRR TOW. MALENKOW!
NAPRZÓD, DO WALKI O POKÓJ, POSTĘP I DEMOKRACJĘ!

Komunikat radziecko-niemiecki o rokowaniach między rządem radzieckim a delegacją rządową NRD

(Dokończenie ze str. 1)

wyborów sam naród niemiecki, bez ingerencji obcych państw, rozstrzygnie sprawę społecznego i państwowego ustroju zjednoczonych, demokratycznych i pokojowych Niemiec.

Delegacja rządowa Niemieckiej Republiki Demokratycznej z zadowoleniem i wdzięcznością przyjęła oświadczenie rządu radzieckiego w sprawie złagodzenia finansowo-gospodarczych zobowiązań Niemiec, związanych z następnymi wojnami.

W czasie rokowań strony uzgodniły sprawę podjęcia szeregu kroków politycznych i ekonomicznych, zmierzających do udzielenia pomocy Niemieckiej Republice Demokratycznej w dalszym rozwoju jej gospodarki narodowej i w podniesieniu dobrobytu jej ludności. Wzięto przy tym pod uwagę, że Niemiecka Republika Demokratyczna w ciągu lat ubiegłych sumiennie wywiązywała się ze swych zobowiązań wobec Związku Radzieckiego i że dzięki wysiłkom niemieckich sił demokratycznych Niemiec ka Republika Demokratyczna jest ważnym czynnikiem walki o pokój w Europie.

Decyzje rządu radzieckiego przewidują: zaprzestanie pobierania reparacji od Niemieckiej Republiki Demokratycznej, poczynając od 1 stycznia 1954 roku, bezpłatne przekazanie na własność NRD przedsiębiorstw radzieckich, znajdujących się w Niemczech, obniżenie wydatków NRD, związanych z przebywaniem wojsk radzieckich na terytorium NRD do sumy nie przekraczającej 5 proc. dochodów budżetu państwowego Niemieckiej Republiki Demokratycznej, zwolnienie NRD od spłaty długów, które powstały po roku 1945 z tytułu okupacyjnych wydatków poza granicami Niemiec, zwolnienie Niemiec od spłaty Związkowi Radzieckiemu wojennych długów państwowych.

Odnosnie uzgodnionych w tym sprawach protokołów, którego tekst ogłasza się poniżej.

W toku rokowań osiągnięto również porozumienie w niektórych innych sprawach dotyczących zacieśnienia i rozwoju współpracy ekonomicznej, kulturalnej i naukowej między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Demokratyczną.

Zawarto w szczególności porozumienie o dostawach towarów w 1953 roku ze Związku Radzieckiego do Niemieckiej Republiki Demokratycznej, w uzupełnieniu istniejącego układu handlowego na sumę ok. 590 milionów rubli, dostawy obejmować będą artykuły spożywcze, węgiel kamienny, żelazo walcowane, miedź, ołów, aluminium, bawełnę i inne. Rząd Radziecki przyznał Niemieckiej Republice Demokratycznej kredyt w wysokości 485 milionów rubli, w tej liczbie 135 milionów rubli w wolnych dewizach. Udziela się kredytu przy oprocentowaniu w wysokości 2 proc. rocznie z tym, że ma być spłacony w ciągu 2 lat, poczynając od 1955 r.

W związku z inicjatywą wysuniętą przez delegację rządową Niemieckiej Republiki Demokratycznej osiągnięto następujące porozumienie: podjęte zostaną w ustalonym trybie kroki, mające na celu zwolnienie z odbycia dalszej kary niemieckich jeńców wojennych, skazanych za przestępstwa dokonane w czasie wojny z wyjątkiem osób, które dopuściły się szczególnie ciężkich zbrodni przeciwko pokojowi i ludzkości i które pozostaną dla odbycia kary.

Dążąc do zacieśnienia i dalszego rozwoju przyjaznych stosunków między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Demokratyczną, która jest ostoją walki narodu niemieckiego o jednolite, pokojowe, demokratyczne Niemcy, strony postanowiły przekształcić misję dyplomatyczną ZSRR w Berlinie oraz misję dyplomatyczną NRD w Moskwie w ambasady i wymienić ambasadorów.

Decyzje rządu radzieckiego pomagając narodowi niemieckiemu w budowie zjednoczonego, pokojowego państwa umacniają bezpieczeństwo Polski Oświadczenie rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

WARSZAWA (PAP)

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wita z pełnym uznaniem decyzję rządu Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w sprawie niemieckiej.

Decyzje te zmierzają do zabezpieczenia trwałego pokoju w Europie, do pokrzyżowania imperialistycznych knań, usiłujących uczynić z Niemiec zachodnich niebezpieczne ognisko nowej wojny oraz do utworzenia zjednoczonych, demokratycznych i miłujących pokój Niemiec.

Decyzje te mają doniosłe znaczenie dla wszystkich narodów i w szczególności dla narodu polskiego jako sąsiada Niemiec, który wielokrotnie był ofiarą najazdów niemieckiego militariizmu.

Decyzje te umacniają bezpieczeństwo Polski i, godząc w zbrodnicze knań i odwetowców i rewizjonistów neohitlerowskich oraz ich protektorów, wzmagają w całych Niemczech siły pokojowe i demokratyczne, których wyrazicielem jest Niemiecka Republika Demokratyczna.

Biorąc pod uwagę, że Niemcy zadość uczyniły już w znaczącym stopniu swym zobowiązaniom z tytułu odszkodowań i że poprawa sytuacji gospodarczej Niemiec leży w interesie ich pokojowego rozwoju, rząd PRL — pragnąc wnieść swój dalszy wkład w dzieło uregulowania problemu niemieckiego w duchu pokojowym i demokratycznym oraz zgodnie z interesami narodu polskiego i wszystkich pokój miłujących narodów — powziął decyzję o zrzeczeniu się z dn. 1 stycznia 1954 roku spłaty odszkodowań na rzecz Polski.

Rząd polski podziela w pełni przekonanie rządu ZSRR, że powyższe decyzje w istotny sposób pomogą narodowi niemieckiemu nie tylko w umocnieniu jego gospodarki, lecz również w stworzeniu niezbędnych warunków dla odbudowy jego jednolitości i powstania zjednoczonego pokojowego państwa niemieckiego, w czym naród polski jest żywotnie zainteresowany.

ków dla odbudowy jego jednolitości i powstania zjednoczonego pokojowego państwa niemieckiego, w czym naród polski jest żywotnie zainteresowany.

Przyjęcie u ministra spraw zagranicznych ZSRR W. M. Mołotowa na cześć delegacji rządowej Niemieckiej Republiki Demokratycznej

MOSKWA (PAP)

Dnia 22 sierpnia br. minister spraw zagranicznych ZSRR W. M. Mołotow wydał przyjęcie na cześć delegacji rządowej Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Na przyjęciu obecna była delegacja rządowa Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Na przyjęciu obecni również byli przedstawiciele dyplomatyczni państw obozu pokoju akredytowani w Moskwie.

Ze strony radzieckiej obecni byli na przyjęciu: pierwszy zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i minister obrony ZSRR — N. A. Bulganin, pierwszy zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR — L. M. Kaganowicz, zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i minister handlu wewnętrznego i zagranicznego ZSRR — A. I. Mikojan, przewodniczący Państwowego Komitetu Planowania przy Radzie Ministrów ZSRR — M. Z. Saburow, przewodniczący Prezydium Rady Najwyższej RFSSR — M. P. Tarasow, ministrowie ZSRR M. G. Pierwuchin, P. K. Ponomarenko, I. F. Tewosian, S. M. Tichomirov, S. A. Akopow, I. I. Nosenko, N. D. Psurkow, S. N. Krugłow, A. N. Kosygin, P. A. Judin, K. P. Gorszenin, przewodniczący

WCSPS — N. M. Szwernik, marszałek Związku Radzieckiego — W. D. Sokolowski, prezes Sądu Najwyższego ZSRR — A. A. Wolin, prokurator generalny — R. A. Rudenko, minister oświaty RFSSR — I. A. Kairow, wice ministrowie ZSRR: A. A. Gromyko, I. G. Kabanow, S. W. Kaftanow, M. A. Jewsjenko, K. J. Siergiejczuk, D. W. Pawłow, P. W. Gusienko, W. A. Worin, S. A. Borisow, I. W. Kowalow, S. Z. Ginzburg, I. K. Siwołap, sekretarz Prezydium Rady Najwyższej ZSRR — N. M. Piegow, wysoki komisarz ZSRR w Niemczech ambasador W. S. Siemionow, członek kolegium MSZ ZSRR — G. M. Puszkina, pełnomocnik Ministerstwa Handlu Wewnętrznego i Zagranicznego ZSRR w NRD — I. F. Siemczastnow, przewodniczący moskiewskiej rady miejskiej — M. A. Jasnów, przewodniczący Radzieckiego Komitetu Obronców Pokoju — N. S. Tichonow, marszałek lotnictwa — P. F. Zigariew, generał armii — N. S. Malinin, admirał N. E. Basist, generał-pułkownik F. F. Kuźniecowa, generał-lejtnant — L. I. Breżniew, M. A. Szalin, K. R. Sinikow, wyżsi urzędnicy ministerstwa ZSRR, przedstawiciele społeczeństwa i prasy, oraz świata naukowego i artystycznego.

Miłujące pokój narody

Oczekują od Organizacji Narodów Zjednoczonych

decyzji sprzyjających zjednoczeniu Korei

i likwidacji ogniska wojny na Dalekim Wschodzie

Skrót przemówienia wicemin. M. Naszkowskiego w Komisji Politycznej Zgromadzenia Ogólnego NZ

NOWY JORK (PAP)

21 br. przewodniczący polskiej delegacji na trzecią część VII sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ wiceminister Marian Naszkowski wygłosił na posiedzeniu Komisji Politycznej Zgromadzenia przemówienie, w którym powiedział m. in.:

Panie przewodniczący, delegacja polska pragnie w imieniu rządu i narodu polskiego wyrazić prawdziwe zadowolenie w związku z podpisaniem i wprowadzeniem w życie układu o rozejmie w Korei, który położył kres przeszło 3-letniej niszczycielskiej wojnie, prowadzonej przez obcych interwentów przeciwko narodowi koreańskiemu.

Kierując się wolą pokoju delegacja polska popierała stale na forum ONZ wszystkie wysiłki ZSRR zmierzające do zakończenia krwawej wojny w Korei, na pierwszy zaś część VII sesji wniosła rezolucję obejmującą całość spraw związanych z odprężeniem w sytuacji międzynarodowej.

Zawarcie rozejmu

zwycięstwem narodu koreańskiego

i ochotników chińskich

Zawarcie rozejmu w Korei jest wielkim zwycięstwem bohaterskiego narodu koreańskiego i bezinteresownie walczących u jego boku ochotników chińskich. Potwierdziło ono prawdę, że zwyciężyć musi naród walczący o słuszną sprawę, o własną wolność i niezależność — przeciw obcej interwencji. Przeciwnie w Korei wypowiedziały się najsłabsze masy nie tylko w krajach Europy i Azji, lecz również w samych Stanach Zjednoczonych, w których młodych obywateli zmuszało do walki za całkowite obcięcie im spraw. Delegat amerykański powiedział nam to o tragedii amerykańskiej. Po

wiedział on w tym wypadku prawdę. Zapomniał tylko dodać, kto jest sprawcą tej tragedii.

Zakończenie działań wojennych w Korei, do którego wie lokrotnie w czasie ubiegłych posiedzeń Zgrom. Ogólnego na woływała również delegacja naszego narodu, stanowi poważny krok w kierunku ogólnego odprężenia w stosunkach międzynarodowych; stanowi punkt zwrotny nie tylko dla samej Korei, ale także dla dalszego rozwoju wydarzeń na Dalekim Wschodzie. Jak przynajmniej pan Lloyd, posłada ono ogromne znaczenie dla całego świata.

Układ Dulles — Li Syn-man

godzi w cele konferencji politycznej

Niemniej jednak, panowie, groźba wznowienia działań wojennych w Korei nie została jeszcze usunięta. Powinni pamiętać o tym ci wszyscy, którzy pragną odprężenia w sytuacji międzynarodowej i pokojowego uregulowania problemów, zarówno na Dalekim Wschodzie jak i na całym świecie. Dlatego też tak wielką wagę przykładają opinia światowa do przebiegu naszych obrad, oczekując od Organizacji Narodów Zjednoczonych takich decyzji, które by sprzyjały pokojowemu zjednoczeniu Korei i przekreśliły zamiary tych, którzy naród koreański pragnęliby wrzucić w nową wojnę, którzy pragnęliby w Korei utrzymać zapalne ognisko, zagrażające pokojowym stosunkom między narodami.

Odpowiedzialność nasza tutaj staje się więc szczególnie wielka. Świadomość tego faktu przenika również do pewnych kół tych państw, które w przeszłości dały się wciągnąć do awantury koreańskiej, a później przekonały się o beznadziejności interwencji i o ogromnych szkodach, które przyniosła ona ich krajom. Wszyscy chyba pamiętamy dobrze niedawne dni wielkiego napięcia, z jakim światowa opinia publiczna i rządy wielu państw obserwowały poczynania reżimu lisymanowskiego, jawnie zmierzającego do rozbicia rokowań rozejmowych oraz jego groźby przeciwko wszystkim tym, którzy pragnęli pokoju w Korei.

Niebezpieczeństwo tego rodzaju akcji reżimu lisymanowskiego w przyszłości zostało niewątpliwie zwiększone faktem pełnego poparcia udzielonego mu przez Stany Zjedno-

czony w układzie podpisanym po rozmowach Dullesa z Li Syn-manem. Układ ten wyraża niegodziwość w celu konferencji politycznej, przewidziane paragrafem 60 rozejmu. Jakże da się pogodzić wycofanie wojsk obcych z terytorium Korei z układem Dulles—Li Syn-man, jeśli art. 4 tego układu mówi o pozostawieniu wojsk amerykańskich na Korei? Pan Lodge wielce starał się przekonać nas o braku sprzeczności między tymi sprawami, gdy usiłował osłabić wrażenie wywołane mową wiceministra Wyszyńskiego, ale czarnego nie można przedstawić jako białe. Lecz jeżeli mówimy już o sprawie wycofania wojsk obcych, pozwólcie powołać się na następujący cytat: „Zaden naród utrzymujący dużą armię na cudzym terytorium nie może być uważany za naród miłujący pokój”. Kto powiedział to zdanie? Nie kto inny jak pan Lodge, w Seulu, według gazety „New York Times” z dn. 8 sierpnia 1953 roku. Inna rzecz, że powiedział to pod fałszywym adresem Chin Ludowych, usiłując znaleźć nowe powody dla nieprzyjęcia Chin do ONZ, tych Chin, które właśnie stawiają sprawę jak najszybszego wycofania wszystkich obcych wojsk z Korei. Nie zmienia to wymowy wypowiedzianych przez niego słów: obracają się one przeciw niemu.

Na konferencji politycznej

stanie sprawa pokoju

Zawarcie rozejmu w Korei jest wielkim zwycięstwem sił pokoju. Rozejm jest jednak dopiero pierwszym krokiem na drodze do całkowitego rozwiązania problemu koreańskiego. Osiągnąć je winna, zgodnie z postanowieniem paragrafu 60 umowy o rozejmie, konferencja polityczna. Wyda się, że o fakcie tym winni pamiętać wszyscy, którym przyświeca troska o doprowadzenie do takiej konferencji politycznej, jaka mogłaby spełnić dwoiste daleko do Dalekiego Wschodu i dla pokoju światowego zadania.

Cz.ż można twierdzić, że rezolucja zgłoszona przez grupę 15 ze Stanami Zjednoczonymi na cele zmierzająca do przygotowania takiej konferencji politycznej? W żadnym wypadku tak twierdzić nie można. Rezolucja grupy 15 i przemówienia wygłoszone przez

być przedłużeniem rozmów w Panmunjon. W Panmunjon chodziło o rozejm, a więc rozmowy toczyły się między przedstawicielami stron walczących. Na konferencji politycznej stanie sprawa pokoju, w którym zainteresowane są różne kraje, w tej liczbie kraje bezpośrednio zainteresowane w problemach pokoju na Dalekim Wschodzie, jak np. Indie, przeciwko udziałowi których tak energicznie walczy Stany Zjednoczone. Jak wynika z niektórych wypowiedzi, niektórzy ze współautorów rezolucji 15 zdają sobie sprawę z tego i mówią o konieczności przygotowania konferencji okrągłego stołu. Jednakże starają się oni przedstawić tę rezolucję, rezolucję nr a/151, wbrew brzmieniu jej punktu 5 i wbrew jej jednoznacznej interpretacji przez delegata Stanów Zjednoczonych — jako dająca możliwość przygotowania takiej właśnie konferencji okrągłego stołu. Wystarczy przeanalizować punkt 5 projektu 15, aby zdać sobie sprawę, że tak nie jest. Punkt ten przewiduje mechaniczne przedłużenie panmunjonskiej konferencji o obu przeciwnych stron, a rząd Stanów Zjednoczonych staje się znów mandatarium jednej strony do pertraktowania z drugą stroną w sprawach związanych ze zwołaniem konferencji. Jest to duch rozmów stron walczących, a nie duch rokowań między współuczestnikami konferencji, jest to atmosfera, w której jedna strona, pobrząkując szablami, narzuca drugiej swoje warunki, a może nawet stawia ultimatum, jak załatwić to od paktu Dulles — Li Syn-man, a nie atmosfera rokowań międzynarodowych.

Jeśli przedstawiciele Anglii i innych państw, którzy występowali tu za koncepcją okrągłego stołu, rzeczywiście są za tą koncepcją, winni oni odstąpić od rezolucji nr a/151, którą tak gorąco ze zrozumieliśmy względów propaguje pan Lodge.

Wbrew temu, co usiłowano tu twierdzić, paragraf 60 układu o rozejmie nie wyklucza możliwości zwołania konferencji okrągłego stołu — nie ma we wspomnianym paragrafie żadnego ograniczenia co do doboru państw, które mogą uczestniczyć w konferencji. Kto zrywa z systemem dwóch przeciwnych stron, kontynuując po prostu rozmowy panmunjonskie — zrywa tym samym z atmosferą nieprzychylną dla obiektywnego i

pełnego przedyskutowania problemów, którymi ma się zająć konferencja polityczna, zgodnie z paragrafem 60 układu o rozejmie.

Delegacja polska jest więc przekonana, że przyjęcie rezolucji radzieckiej byłoby właściwym krokiem ku nadaniu konferencji politycznej charakteru i znaczenia rzeczywistej konferencji pokojowej, konferencji, która w rzetelny i obiektywny sposób rozpatrzy stojące przed nią zagadnienia, a swymi wynikami da nie tylko pokój narodowi koreańskiemu, ale i przyczyni się do dalszego odprężenia międzynarodowego, a przez to do umocnienia pokoju światowego.

Komunikat

Sekretariatu Światowej Rady Pokoju

(Dokończenie ze str. 1)

rodowy, apelują o poparcie idei uregulowania problemów międzynarodowych drogą rokowań.

We Francji odbyła się pod hasłem pokojowych rokowań krajowa konferencja, w której obok delegatów obrońców pokoju, uczestniczyli przedstawiciele licznych organizacji. W całym kraju rozwijała się, przy aktywnym udziale wielu osób, kampania zmierzająca do tego, aby rząd wystąpił z inicjatywą na rzecz spotkania wielkich mocarstw, rozpoczęcia rokowań w celu położenia kresu wojnie w Wietnamie, doprowadzenia do pokojowego uregulowania kwestii niemieckiej i odrzucenia układu bonnskiego i układu paryskiego.

We Włoszech rozwija się coraz szerzej potężny ruch mas ludowych, które domagają się, aby rząd wypowiedział się za rozłożeniem napięcia międzynarodowego i nawiązaniem stosunków gospodarczych i kulturalnych ze wszystkimi krajami.

W wielu krajach rozwija się akcja na rzecz pomyślenia o zakończeniu rokowań w sprawie pokojowego uregulowania kwestii koreańskiej,

jak również pokojowego rozwiązania problemów Azji. W Stanach Zjednoczonych zwraca uwagę na „Miesiąc akcji” dla poparcia pokoju w Korei, do prezydenta i członków Kongresu przybywają delegacje oraz napływają listy w tej sprawie. Z wielką siłą rozlegają się w Holandii i Kolumbii głosy domagające się powrotu żołnierzy z Korei.

Narody dążą do zabezpieczenia swej suwerenności i przeciwstawiają się wszelkim agresywnym blokom.

W Japonii zorganizowano w ramach światowej kampanii „Miesiąc walki o pokój, walki przeciwko budowie baz wojskowych, stacjonowaniu obcych wojsk, remilitaryzacji kraju”. W walce tej uczestniczą różne organizacje i partie polityczne, przedstawiciele parlamentu i rad samorządowych.

W Belgii i w Niemczech kampania koncentruje się wokół aktywnej działalności przeciwko „europejskiej wspólnocie obronnej”, na rzecz pokojowego rozwiązania kwestii niemieckiej drogą rokowań między wielkimi mocarstwami. W toku tej walki wielu niemieckich działaczy politycznych wypowiedziało się za rokowaniami.

Narody domagają się od swych rządów poparcia wszelkich kroków zmierzających do tego, aby wielkie mocarstwa przystąpiły do rokowań i pomyślnie je zakończyły. I to właśnie jest głównym celem prowadzonej z inicjatywą obrońców pokoju w Argentynie i w Brazylii kampanii zbierania podpisów. Po zakończeniu tej kampanii odbędzie się w tych krajach kongres pokojowy. W tym celu ogłoszono referendum w Kanadzie i w Unii Południowo-Afrykańskiej. W Austrii i Indonezji rozwija się masowa akcja, której uwiecznieniem będą ogólnoświatowe kongresy pokojowe na najwyższym poziomie. W Iranie i Libanie rozpowszechnia się apele pokojowe. Rozpoczęło się referendum ludowe w Algierze. W Szwajcarii szereg organizacji i działaczy zwraca się do rządu federalnego z wnioskiem o poparcie rokowań.

W Burmie ruch na rzecz spotkania przedstawicieli pięciu wielkich mocarstw znajduje powszechny wyraz w petycjach, pod którymi tysiące ludzi składają swe podpisy. Równocześnie społeczeństwo domaga się wycofania z terytorium Burmy wojsk kuomintangowskich.

Uchwały Światowej Rady Pokoju cieszą się jednomyślnym poparciem w Związku Radzieckim, Chińskiej Republice Ludowej i we wszystkich krajach demokracji ludowej.

W ten sposób światowa kampania na rzecz rokowań ogarnia obok uczestników ruchu obrony pokoju nowe szerokie warstwy ludności. Istnieje więc wszelkie możliwości dla dalszego rozwijania tej kampanii. Światowa kampania na rzecz rokowań, dając każdemu człowiekowi, każdemu narodowi możliwość prowadzenia skutecznej, zorganizowanej akcji, przekształca się w siłę, która zdoła doprowadzić do nowych zwycięstw w walce o pokojowe rozwiązanie problemów międzynarodowych.

wniosku, że postawa ideowa nauczycielstwa przyczynia się do pozytywnych przemian. W wychowaniu młodego pokolenia szkoła polska uczyniła wielki krok naprzód.

Wykorzystując doświadczenia ubiegłych lat i wskazania VIII Plenum KC PZPR, nauczycielstwo poświęci na tegorocznych konferencjach sierpniowych wiele uwagi sprawie pogłębienia świadomości ideowej — politycznej. Sprawa ideowej postawy nauczyciela i walki o światopogląd i moralność młodzieży będzie na konferencjach sierpniowych sprawą pierwszą — planową.

Mimo stale rosnących osiągnięć obserwujemy bowiem jeszcze wiele braków w pracy nauczycieli i szkół.

Sporo młodzieży wykazuje zainteresowania w zakresie języka polskiego, matematyki, słabe opanowanie geografii, historii i innych przedmiotów. Jedną z przyczyn tego stanu rzeczy — obok niewłaściwych czasem metod nauczania — jest bagatelizowanie przez niektórych nauczycieli pogłębienia swej wiedzy, brak aspiracji naukowych. Są i tacy, którzy wskutek słabego świadomości politycznego ulegają wrogim wpływom i dopuszczają do znieszczenia lub fałszywego interpretowania zjawisk czy to przyrodniczych, literackich czy też historycznych.

Szczegółowa i odważna krytyka na konferencjach sierpniowych nauczycielstwo zwalczać będzie objawy rezygnacji z tego, co słusne i sprawiedliwe. W pracy nauczyciela, wychowawcy młode, socjalistyczne pokolenie, nie ma miejsca na wątpliwość i dwulicowość.

Dokonując podsumowania pracy za ubiegły rok nauczycielstwo zwróci baczną uwagę na błędy werbalizmu, niewykorzystywanie pomocy naukowych, podręczników szkolnych, słabą dyscyplinę pracy niektórych nauczycieli i uczniów, brak troski o wychowanie, osłabiających wyniki, na nikłą czasem współpracę z ZMP i harcerstwem, z komitetami rodzicielskimi i opiekuńczymi.

Te błędy są bowiem przyczyną dość wysokiej jeszcze drugoroczności i odpadu uczniów, co w konsekwencji stwarza groźne zjawisko społeczne opóźnionego przygotowywania kadr pracowników dla różnych dziedzin naszej gospodarki i kultury.

Na konferencjach sierpniowych szczególnie szeroko omawianym zagadnieniem będzie politecznicznacja nauczania. W szkołach naszych istnieją warunki do stopniowego wprowadzania politecznicznacji.

Oto one: rozbudowa pracowni naukowych, działek miczurinowskich, wykonywanie pomocy naukowych, doskonałe metody organizowania wycieczek itp.

Jednym z poważnych błędów naszych szkół — to częste niezrozumienie istoty wychowania w duchu moralności socjalistycznej.

Wychowanie młodzieży w tym duchu możliwe jest wówczas, gdy opiera się o mocne podstawy naukowego światopoglądu. Tylko na tym podłożu można wychować młodzież prawdziwie patriotyczną, przepełnioną duchem proletariackiego internationalizmu. Wychowanie ucznia w tym kierunku, aby w oparciu o naukowy, materialistyczny pogląd na świat kształtował swoją socjalistyczną moralność — jest podstawowym zadaniem szkoły. Jakże często jeszcze, np. na wstępnych egzaminach na wyższe uczelnie, widać, że niektórzy uczniowie obciążeni są wpływami idealistycznej filozofii. Wynika z tego, że wychowawcza rola szkoły w niektórych wypadkach jest jeszcze dogmatyczna, formalistyczna. Stąd też konkretne zadanie na konferencjach sierpniowych: ZMOBILIZOWAĆ SIŁY DO WIELKIEGO WYSŁĘKU DLA JAK NAJLEPSZEGO PODAWANIA POZYTYWNEJ WIEDZY UCZNIOM Z JEDNOCZESNYM USUWANIEM I DEMASKOWANIEM FAŁSZÓW IDEALISTYCZNYCH I ZAKŁAMANIA MORALNEGO.

Wielokierunkowa będzie praca nauczycielstwa na konferencjach sierpniowych. Od jej wyników w dużym stopniu zależą będą rezultaty pracy w nadchodzącym roku szkolnym.

Tadeusz Wnsocki

sekretarz ZG ZZNP

Nauczycielski bilans i zadania

Wyniki? - Już notuje...

Kraków, Warszawa i Poznań zwyciężają w ogólnej punktacji III Akademickich Mistrzostw Polski w wioślarstwie

W drugim dniu wioślarstwa III Akademickich Mistrzostw Polski odbyły się biegi w 7 konkurencjach. W poszczególnych biegach padły następujące wyniki:

W czwórkach ze sternikiem na trasie 2000 m bezapelacyjnie

Teodor Kocerka

zwyciężyła osada krakowska w składzie Lorenc, Tomas, Adamik, Teodorowicz i sternik Michalski uzyskując czas 7:15,5 sek. przed

Rekord Polski w strzelaniu

Piękny sukces uzyskała na mistrzostwach strzeleckich i łuczniczych CRZZ w Szczecinie reprezentantka Poznania Zofia Świerczewska z miejscowego Kolejarza, ustanawiając nowy rekord Polski w t. zw. „maratonie”. W strzelaniu z postawy kłęczącej uzyskała ona wynik 363 p. Za trzy postawy Świerczewska zdobyła łącznie 1064 pkt. Drugie miejsce zdobyła Hasse (Szczecin) z 1022 pkt. (p)

Z frontu lig piłkarskich

Trzeba nam przede wszystkim powitać mistrza III ligi międzywojewódzkiej — Gwardię z Kalisza.

Niedzielny mecz „koronacyjny” z poznańskimi Budowlanymi w Kaliszu (1:0) należał do b. ciekawych. Budowlani mieli okresami dużą przewagę i gdyby nie dobra obrona Gwardii, wynik spotkania mógł brzmieć korzystniej dla gości. Jednakże Gwardia zwyciężyła zasłużenie: jej piłkarze okazali się szybsi i bardziej bojowi.

Gwardia staje teraz do trudnego zadania — rozgrywek o wejście do II ligi piłkarskiej. Powodzenia!

Wicemistrzem tabeli została Gwardia szczecińska po zwycięstwie nad Stalą w Zielonej Górze (5:1).

W drugiej połowie rozgrywek tej ligi obserwowaliśmy zwycięski pochód poznańskiej Stali, która zajęła w tabeli trzecie miejsce. Jej zwycięski mecz ze Spółnią w Gnieźnie (3:0) należał do najlepszych z ostatnio rozegranych.

W dalszej kolejności następują po wcześniejszych meczach: Budowlani Poznań — Kolejarz Szczecin (pokonał Spółnię z Zar 3:0), Spółnia Gniezno — Spółnia Zary, Stal Zielona Góra — Kolejarz Gorzów (zremisował z Gwardią Poznań 1:1), Gwardia Poznań

i wreszcie dwa zespoły, które opuszczają III ligę, to jest Ogniwo Poznań i Kolejarz Goleniów (drużyny te zremisowały w minioną niedzielę 2:2).

W POŚCIGU ZA GWARDIĄ

Mówimy tu o przedownicy tabeli II ligi piłkarskiej. Bydgoszczanie prowadzą bowiem na „piłkarskiej biegni” z różnicą 3 punktów przed Kolejarzem warszawskim.

W niedzielę nie wszystkie 14 drużyn stanęło do zawodów. Z tych jednak, rozgrywających mecze, na wyróżnienie zasługują: Kolejarz z Leszna, który zremisował u siebie

Bydgoszczą (7:35,1 sek.) i Gdańskiem.

Bieg dwójek podwójnych (2000 m) rozstrzygnięta na swa korzyść osada z AZS Kraków (7 min. 7 sek.). 2) Wrocław 7:24,4, 3) Toruń 7:48.

Zwycięzca w czwórkach wagi lekkiej (2000 m) był zespół toruński w czasie 7 min. 31 sek., 2) Poznań 7:35,6, 3) Kraków, 4) Gdańsk.

Poznański Przewoźnik wywalczył sobie tytuł mistrzowski w jedynkach juniorów na trasie 1000 m z czasem 3:36,6 przed Lambertem (Toruń) 3:43, Chudziakiem (Toruń) 3:43,5, Gablowskim (Kraków) i Bzymkiem (W-wa).

W biegu jedynki juniorek (800 m) zwyciężyła Poniatońska (Bydgoszcz) w czasie 3:37,5 przed osadami Krakowa 3:59 Wrocławia i Torunia.

W konkurencji dwójek podwójnych kobiet (1000 m) zwyciężyła Warszawa w czasie 3:53 przed osadami Krakowa 3:59 Wrocławia i Torunia.

Niesłychanie emocjonujący był bieg ósemek mężczyzn rozegrany na trasie 2000 m. Bezkonkurencyjnie okazała się osada wrocławska (w której m. in. znajdowali się uczestnicy mistrzostw Europy Śzwarcer i Jagodziński), zwyciężając w czasie 6:32 przed krakowską 6:39,5 poznańską, warszawską i warszawską II.

W ogólnej punktacji zwyciężył Kraków — 139 pkt. przed Warszawą — 110 pkt. i Poznaniem — 100 pkt. Dalsze miejsca zajęły: 4) Wrocław — 62 pkt., 5) Toruń — 51 pkt., 6) Bydgoszcz — 47 pkt., 7) Gdańsk — 7 pkt.

M. F.

z krakowskim Włóknarzem (2:2), aczkolwiek prowadził już 2:0. Poza tym warto wspomnieć o zwycięstwie bytomskiego Górnik nad Ogniwo z Tarnowa 4:2 i remisie marudera tabeli Spółni z Warszawą w meczu z Górnikami walsbrzyjskim 1:1.

Pozostałe wyniki: Gwardia Kielce — Kolejarz Warszawa 0:3, Gwardia Lublin — Włóknarz Łódź 1:2.

I LIGA

Oto prawdziwa niepodziłka: Górnik z Radlina pokonał u siebie CWKS — 2:0! Zadeceydowała niezwykła ambicja i ofiarność zwycięskiego zespołu.

W Chorzowie Unia gościła u siebie gdańskich Budowlanych. Dopiero w drugiej połowie gra się ożywiła, kiedy to Cieślak zdobył pierwszego gola. Akcje „unistów” nabrały płynności i w efekcie Pała i znowu Cieślak zdobyli po jednej bramce.

Cenne zwycięstwo odniosło krakowskie Ogniwo nad Budowlanymi z Chorzowa (4:1) i bardzo poważnie odsunęło od siebie widmo spadku do drugiej ligi. (n)

Niedzielny mecz poznańskiego Kolejarza i Budowlanych z Opola — zakończony wynikiem bezbramkowym, stał na poziomie ani na chwilę nie przypominającym spotkań I-ligowych. Bezludna kopanina nuciła publiczność, a niektóre zagrania wywoływały na widowni wybuchy śmiechu.

W piątek minucie gry Budowlani zaprzepaścili okazję do uzyskania bramki, kiedy piłka z podania Mielnicza znalazła się tuż przy linii bramkowej.

Wśród graczy Kolejarza jedynie Stoma, Aniela i Sobkowiak zagraли na dobrym poziomie.

Budowlani mimo słabego poziomu technicznego zagraли ambitnie. (mf)

Zwycięska poznańska osada, ósemki juniorów, która wywalczyła tytuł Akademickiego Mistrza Polski, w składzie: Marcinkowski, Handschuh, Wiza, Drąbecki, Garstecki, Gawarecki, Petryniak, Bąkowski i sternik Rosada. (f)

Pokazy lotnicze w Kobylnicy

Tysiące widzów przyglądało się w niedzielę wspaniałym pokazom lotniczym, zorganizowanym na lotnisku w Kobylnicy przez Ligę Przyjaciół Żołnierza z okazji Święta Lotnictwa.

Pierwsza część pokazów szybowcowych była tak zorganizowana, że publiczność miała możliwość obejrzeć kolejne etapy szkolenia szybowcowego. I tak najpierw odbył się lot szkolnego szybowca „ABC”, prowadzonego przez 16-letniego ZMP-owca Janusza Gawęckiego. Szybowiec ten jest tak skonstruowany, że prawidłowo szybuje i lądowanie nawet wówczas, kiedy pilot puścił stery. Potem podziwialiśmy lot trudniejszego do opanowania „Komara”, szybowca, którego pilotował Ryszard Gintrowski.

Na szybowcu już wyczynowym typu „Mucha” leciała młoda pilotka Regina Leśniaczka. Te trzy szybowce holowane były w powietrze wyciągarką.

Wspaniały pokaz zespołowej akrobacji samolotowej na Żłinach — 26 dalsi Szymański i jego uczniowie — Banasiak i Jurkowski.

Powszechny zachwyt budziła zespołowa akrobacja 6 „Much” efektywnie wykonana przez pilotów Kamosi, Rokowskiego, Wojtasiaka, Hyjka, Paczyńskiego i Lisieckiego.

Osobny rozdział pokazów stanowiły skoki spadochronowe. Do najbardziej trudnych należały skoki z szybowca „Żuraw” wykonane przez rekordzistę Polski — Turowskiego i skok z samolotu CSS — 13. Skoczek Bąk otworzył spadochron dopiero 15 sekund po wyskoczeniu z samolotu. Reszcie brawa zebrała po wykonaniu skoku Elżbieta Broeker.

Wysoki poziom pokazów jest dowodem coraz bardziej

Wicemistrzostwo Polski dla Poznania wywalczyli młodzi zapaśnicy

Rozegrane po raz pierwszy mistrzostwa Polski juniorów w zapasach wygrał Stalino-grod 44 pkt. Poznań, który dzierży tytuł mistrza Polski w kategorii seniorów potwierdził również dobrą formę swoich rezerw, zajmując drugie miejsce z 35 pkt. przed Warszawą 32, Gdańskiem 19, Wrocławiem 15 i Łodzią 14 pkt.

Reprezentanci Poznania w końcowej klasyfikacji uzyskali następujące wyniki: w wadze piórkowej mistrzostwo zdobył Spychała, a tytuły wicemistrzów w wadze średniej Skubiszak i w wadze pół ciężkiej Lipiński. (x)

zrastającego poziomu szkolenia lotniczego w szeregach Ligi Przyjaciół Żołnierza, która wychowuje kadry przyszłych żołnierzy i oficerów ludowego lotnictwa polskiego. (M. F.)

Leszczyńscy kolarze triumfowali na poznańskim torze

Głównym wystęgiem kolarskich mistrzostw województwa poznańskiego był bieg na 50 km (122 okrążeń toru WOŚS-u). Na starcie stanęło 18 zawodników klasy I i II, reprezentujących barwy Szczecina, Warszawy, Poznania i Leszna.

Faworyt do tytułu mistrza, ubiegłoroczny zwycięzca — Przybył z poznańskiego Kolejarza, wskutek upadku musiał się z wyścigu wycofać.

Dwa pierwsze miejsca zajęli reprezentanci Leszna.

Piątek przegrał z Licisem

W ostatnim dniu tenisowych mistrzostw Polski, rozegranych we Wrocławiu, odbyły się spotkania finałowe w grach pojedynczych, podwójnych i mieszanych. Największą niespodzianką kilkudniowego turnieju sprawił młody tenisista stalino-grodzkiej Stali — Licis, zdobywając tytuł mistrzowski w grze pojedynczej. Licis mimo że przegrał z Piątkiem dwa pierwsze sety 2:6, 2:6, w dalszych wypadł doskonale, wygrywając 7:5, 6:3, 8:6. Jędrzejowska wygrała w finale z Ryczkówną 6:4, 6:4. W grze podwójnej tytuł mistrzowski zdobyła para Radzio, Kwiatek po zwycięstwie nad parą Tłoczyński, Chytrowski 6:4, 6:1, 6:3.

Gra mieszana przyniosła sukces parze: Jędrzejowska-Piątek, która pokonała zdecydowanie parę Rudowska-Kwiatek 6:0, 6:2.

OGNIWO (POZNAŃ) — KOLEJARZ (RAWICZ) 6:5

Na kortach poznańskiego Ogniwa rozegrano spotkanie tenisowe o wejście do klasy wojewódzkiej między mistrzem klasy powiatowej Kolejarza z Rawicza a ostatnim zespołem klasy wojewódzkiej Ogniwo. Nieznaczne zwycięstwo w stos. 6:5 odnieśli tenisisci poznańscy. Decydujący punkt o zwycięstwie Ogniwa zdobyła para gospodarzy Adamski-Grządzielski, bijąc Niedźwiedzia I i Marcinka 6:3, 5:7 i 6:4.

Niespodzianką była wygrana Niedźwiedzia I w grze pojedynczej meczystyn z Adamskim 6:0 i 6:0. (j)

Wiceminister Obrony Narodowej Stanisław Popławski na otwarciu Spartakiady Wojska Polskiego

W niedzielę piękny stadion wrocławski zapelniał się 50 tys. rzeszą widzów przybyłych na otwarcie III Spartakiady Wojska Polskiego.

Na uroczystość tę przybył wiceminister Obrony Narodowej gen. broni Stanisław Popławski. W swym przemówieniu powiedział on między innymi:

„...Dzięki stałej trosce dowództwa i aparatu politycznego o rozwój kultury fizycznej w wojsku, wyrastają sportowcy wysokiej klasy, ujawniają się talenty sportowe, przysili mistrzowie i rekordziści. Nasza władza ludowa, przywódcy narodu — Polska Zjednoczona Partia Robotnicza, jej Przewodniczący Bolesław Bierut, stworzyli doskonałe warunki dla rozwoju masowego i wypoczynkowego sportu w wojsku. Kraj nasz budujący socjalizm, potrzebuje ludzi zdrowych i silnych, śmiałych i wytrwałych, zdolnych do największego poświęcenia w walce o wykonanie planu 6-letniego, gotowych do obrony niepodle-

głości i wolności naszego narodu. Walczcie więc ambitnie, z honorem bronić barw swoich jednostek, z maksymalnym napięciem swych sił, a zarazem szlachetnie, tak jak przystało na żołnierzy Wojska Polskiego. Wszystkim zawodnikom życząc jak najlepszych wyników w szlachetnym współzawodnictwie. Niech wyniki, które osiągniecie na obecnej Spartakiadzie, będą godnym uczczeniem 10 rocznicy powstania Wojska Polskiego, którą w tym roku uroczystie obchodzimy.”

Rozegrane w niedzielę konkurencje lekkoatletyczne przyniosły dwa rekordy Wojska Polskiego:

w biegu na 800 m Zbignowski (Bydgoszcz) — 1:52,3, sztafeta kobieca (Bydgoszcz) 4×100 — 50,9.

Rozpoczął się też turniej siatkówki i koszykówki, dalej konkurencje pływackie, trwa w dalszym ciągu turniej bokserski.

8 rekordów Polski ustanowili najmłodsi pływacy

8 rekordów Polski w pływaniu — oto plon tegorocznych, trzydniowych ogólnopolskich mistrzostw młodzików i juniorów rozegranych w Ostrowie.

Na starcie stanęło 265 uczestników, w tym 97 dziewcząt z 11 województw.

Ogółem rozegrano 35 konkurencji, które wykazały wyraźny postęp naszych najmłodszych, zarówno w konkurencjach dziewcząt jak i chłopców.

Pierwszy rekord na 50 m st. motylkowym młodzików, wynoszący 41 sek., uzyskała wszech-

stronna Alicja Klemińska z poznańskiej Stali, wynikiem 38,7 s. Wynik ten jest absolutnym rekordem seniorów, juniorek i młodzików. Klemińska zaatakowała również rekord Polski na 400 m styl. motylkowym. Próba powiodła się, gdyż wynik Gryszczykówny wynoszący 7:02,6 min. poprawiony został na 6:47,6 min. Nowe rekordy uzyskali poza tym: Józef Nawa ze Stali — Świętochłowice na 200 m styl. grzbietowym młodzików z czasem 3:02,6 min., Maciej Sroczynski z Krotoszyńskiej Gwardii w biegu na 50 m stylem motylkowym młodzików w czasie 37,2 sek., Stanisław Kowalski CWKS na 1500 m st. dow. w czasie 21:34,6 min. oraz Bożena Cedro (Stal Pom.) na 100 m st. klas. z czasem 1:32,7. Aniela Stolecka wygrywając bieg 200 m st. grzbiet. w czasie 3:23,1 oraz w biegu na 200 m kl. Zdebelówna ze Stalingrodu również uzyskały nowe rekordy Polski.

W ogólnej punktacji zwyciężyła Warszawa — miasto — 469,5 pkt. przed Stalino-grodem — 425, Wrocławiem — 398,5, Poznaniem — 336, Krakowem — 253 i Łodzią-miasto 207 pkt. W punktacji juniorów również na pierwszym miejscu uplasowała się Warszawa-miasto 288 pkt. przed Wrocławiem, Stalino-grodem, Poznaniem i Szczecinem, a w punktacji młodzików pierwsze miejsce zajął Stalingród 181 pkt. przed Warszawą-miasto, Poznaniem, Krakowem i Wrocławiem. (x)

19 września przybędą do Poznania kolarze

Wyścigu Dookoła Polski

Trasa tegorocznego — XIII etapowego kolarskiego wyścigu Dookoła Polski przebiegać będzie również przez Poznań.

Kolarze wystartują w dniu 14 września z Warszawy do Wrocławia, Bydgoszczy, Gdańska, Koszalina, Szczecina, skąd w dniu 19 września wyruszą do Poznania. Przyjazd pierwszych kolarzy na stadion WOŚS spodziewany jest między godziną 16—17. Nazajutrz, w niedzielę o godz. 13 odbędzie się start honorowy sprzed gmachu Prezydium MRN a start ostry z ul. Dąbrowskiego przy Ogrodzie Botanicznym, skąd cała stawka zawodników podąży do Zielonej Góry.

Dla sprawnego przeprowadzenia wyścigu na etapie naszego województwa, zawiązała się w Poznaniu Etapowy Komitet Organizacyjny, na czele którego stanął zastępca przewodniczącego Prezydium PIRN Sternal, oraz utworzono sekcje techniczną, propagandową, kwaterunkową, drogową i in.

Przed przybyciem kolarzy na bieżnię WOŚS odbędzie się z okazji „Dni Poznania” masowy pokaz gimnastyki rytmicznej i zawody kolarskie. (p)

Gniezno zdobyło „Puchar Miast” w hokeju

W rozgrywkach hokejowych o „Puchar Miast” w decydującym spotkaniu rozegranym we Wrocławiu, reprezentacja Gniezna po szybkiej, ciekawej i na dobrym poziomie stojącej grze pokonała jedenastkę Wrocławia 3:1 (0:1).

W spotkaniu o trzecie miejsce Poznań zmierzył się z Łodzi z drużyną Siemianowic. Poznańcy wygrali pewnie 2:0, uzyskując obie bramki przez Walczaka z poznańskiej Stali.

„Puchar Miast” zdobyła więc drużyna Gniezna. Dalsze miejsca w kolejności zajęły: Wrocław przed Poznaniem i Siemianowicami. Do rozegrania zostały jeszcze spotkania o miejsce od 5—8, które rozstrzygną między sobą drużyny Bydgoszczy, Gdańska, Stalingrodu i Warszawy. (x)